

לאחרונה - אך לאט

כאשר פתח השבוע בכנסת ראש סיעת חרות מנחם בגין בנאומו, קם ראש הממ...
שלה דוד בן-גוריון ומיהר לצאת למזנון, כהרגלו במקרים כאלה. ניגש אליו חיכ אח...
דוח העבודה יגאל אלון ושאלו מדוע אינך מקשיב לנאומו של בגין? הרי הצטרף לענות עליו אחר-כך. אני קורא את דבריו בסטנוגר...
ראמה בעיני רבי, השיב ביגל, אך לשמוע אותו מדבר אינני מסוגל. . . אחד הנציגים ההודיים ניגש בעצרת האו"ם אל שגריר יש...
ראג אבא אבן ושאל: הסבר לי, איך יכולתם ללכת לאט לאט, כשישאלו את חצי-האי סיני בחמישה ימים, ואילו למנו ממו אינכם יכולים אפילו תוך חמישה שבועות? השיב אבן: אנחנו הולכים לאחור, וכשהולכים לאחור מוכרחים ללכת לאט לאט, כדי שלא ליפול. . . המנ...
היג היהודי-האמריקאי האנטי-ציוני לסינג רונזוואלד, שבמשך שנים עמד בקשרי מכ...
תבים עם הסופר יהושע (מ' בנימין) התלמי, לא הצליח להתראות אתו שנים בארץ: מלווהו של האורח, מנהל משרד ראש הממשלה תרד קולק, שמר מכל משמר כי ה...
שניים לא יצליחו אפילו לקיים שיחה טלפוןית. . . בפתחת ישיבת מועצת עיריית ירושלים, שעמדה לדון בחוק החזיר, הודיע ראש העירייה נרשאו אנרון כי נתקבל מברק משני הרבנים הראשיים הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג והרב יצחק נסים, וכי "מ...
שום כבוד הרבנים יקרא אותו בפני חברי המועצה. כשסיים את הקריאה, הטיל אנרון את המברק על תוך של הניירות הסמוך אליו, באמר: "הכל על הוצאות הדואר."

הבת האבודה חזרה בשלוש הביתה. משך למעלה משבוע, לא יכלה המסמרה לגלות את עקבותיה של הסטודנטית שפרה רבינוביץ, שנלמדה יחד עם חברה הסטודנט נדעון הולין. היו חששות רציניים מאד כי השניים קיפחו את חייהם. מאוחר יותר הודיע הלגיון הירדני כי השניים חצו את הגבול בסעות, ונשבו. בתמונה זו, נראית שפרה מתחבקת עם אמה, דקות מעטות לאחר ששבה לירושלים העברית, דרך מעבר מנדלבאום. חברה נשאר בשבי הלגיון.

גג העקרים

סוד ספרותי קטן שנחלה השבוע: המתרגם לעברית של שיחות הרבי מליובאוויץ, יוסף יצחק שניאורסון שהתגורר בארצות-הברית והנהיג להשמיע את אמריו באידיש, הוא לא אחר מאשר מרגם-המופת הישראלי, המשורר אברהם שלונסקי, ש...
אף הוא נצר לחסידי חב"ד. . . הסופר שלום אש טוען, כי ישנן שעות שבהן הוא שקוע ב"עולמות העליונים" ואינו אחראי למעשיו. שעה כזאת נודמנה כנראה בשבוע שעבר, כשיצא אש מביתו בבתים על מנת לקנות פרחים לשבת. הוא הלך כשהוא כה שקוע בהייהויה, עד שהתעורר רק כאשר עליו הגיע לשפת-הים ורגליו טבלו במים. . . רגרי

הגות טוסקאני

משהגיע הידיעה על מות המאסטרו ארי תורו טוסקאני, החלו חותיקי היישוב להעלות זכרונות מן הימים הטובים של יריד המזרח וקונצרט הבכורה של התזמורת הסימפונית הארץ-ישראלית. אחד החותיקים, ישראלי רגז גינבורג, ששירת בימים ההם במשטרה בדרגת קורפוראל במשטרת המאנדאט, סיפר השבוע: "באחד הימים באתי לתל-אביב, ברחוב אלבני, ליד הבית הישן של ה'ועד הפועל של ההסתדרות, פגשתי את שאול אביגור, שנקרא אז עדיין מאירוב. הוא אמר שנפילתי לו ממש מהשמים, משום שהגיעו שמועות כי הפאשיסטים האיטלקיים רוצים להתנקש בחייו של טוסקאני בהגיעו, באותו ערב, לשדה-התעופה בלוד. שאול רצה שאקבל על עצמי לארגן הגנה חשאית לטוסקאני. נסעתי ללוד, ובחדר-ההמתנה של שדה-התעופה מצאתי כבר את יחזקאל סהר, מזכירו הפרטי של ד"ר הירש ז"ל. מן בי ימים ההם. הפקודה שקיבלתי הייתה לירות אוטומאטית בכל מי שינסה להתנקש בחיי טוסקאני. המטוס הגיע ואנו נכנסנו למסלול במנייה, שבה חיכה גם הכור ברזניסדאב הזרבי, ויצאנו מיד לתל-אביב. האזעקה הייתה, כנראה, אזעקת-שוא. טוסקאני המשיך לחיות עוד שנים רבות וטובות. . . שמו של שחקן התיאטרון הקאמרי יוסף צ'ור מופיע במדרית-הטלפונים החדש באותו ב', לאחר שכינויו "בומבה" נתקבל על דעת עורכי הספר כשמו הרשמי."

שאריות שירים

בסימפוזיון על דמות העתונות העברית, שהתקיים ברמת-גן, סיפר איש למרחב ד"ר אשכול על התלמיד שנבחר בתזמורת-בגרות ונדרש לכתוב חיבור של 400 מילה על הנרי שאו: "עתידי האנושות". השובתו, שנכתה ל"ציון טוב מאד": "אם אפשר לכתוב על עתיד האנושות ב-400 מילה, אז אוי ואבוי לאנור שותו". . . לעומת זאת סיפר אורי קיסרי כי לו לא האיר המזל בצורה כזאת. בהיותו תלמיד בן 14 בגמנסיה הרצלית, נדרש לכתוב חיבור על הנושא "התועלת שבטיולים", כתב: "אני מסכים עם המורה שיש תועלת רבה בטיולים. על כן אני יוצא עתה לטייל בשמש". החיבור קיבל ציון "לא מספיק". . . איש הבוקר אייזיק רמבה נזכר במעשה שקרה לו בהיותו עורך המשקיף הרביזיוניסטי. כי שהביא לו משורר צעיר כמה שירים, אמר לו: "תשאיר את זה כאן" והמשיך בעבודתו, כי שלפתע נודעו לשמוע קול שירה בוקע מפי המשורר. נסתבר כי הלה חשב שרמבה אמר לו: "תשיר את זה כאן."

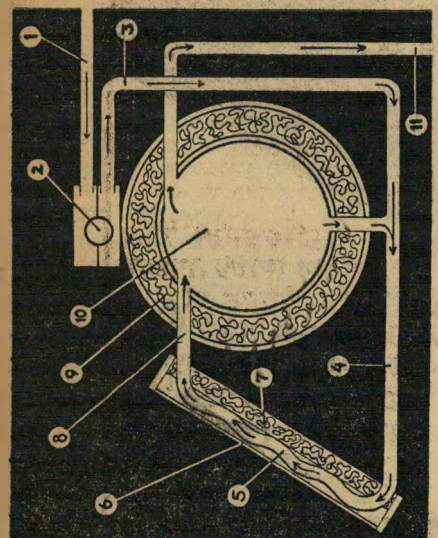
אמבטיית שמש

אין ישראל הארץ היחידה בעולם הענייה במקורות דלק והנתונה, כי יום, לקיצוב דלק וחשמל. אך יש-ראל היא אחת הארצות המעטות בעלות תנאי אקלים המתאימים לניצול מקור אנרגיה המצוי בשפע: השמש.

המחקר לניצול אנרגיית השמש בארץ בוצע על-ידי המועצה המדעית של ממשלת ישראל ועל-ידי "מירומית", מפעל של יוצאי דרום-אפריקה באשקלון. "מירומית" כבר עברה מזמן משלב ההלכה למעשה, יצרה בשנתיים האחרונות יותר מאלף מתקנים שמיים.

בכל ימות השנה. הדוד השמי המספק מים חמים לדירות מותקן על גגות הבתים ובגלל מבנה הפשוט יחסית (שאינו מצריך כל טיפול) הוא פועל כסדרו שנים רבות. הדוד יעיל והסכנוני ביותר לבעלי בתים של קומה אחת וגג שטוח או לדירי הקומות העליונות של בתים גדולים.

הדוד מכיל מאתיים ליטר מים וביום שמש רגיל יספק הדוד תוך שש, שמונה שעות את כמות המים המלאה כשהיא מחוממת ל-45 מעלות (בחורף) עד 70 מעלות, בקיץ. הישג כביר בהתחשב בעובדה כי אין בארץ, בממוצע, יותר מעשרים יום לשנה שהם חסרי שמש לחלוטין — ורק בימים אלה לא יספק הדוד מים חמים — שעה שבשאר 345 ימות השנה יספק הדוד את כל כמות המים החמים (לאמבטיה, למקלחת, למטבח) כשהם מחוממים על-ידי אנרגיית השמש. שאינה זקוקה, כידוע, למונה חשמל, המגביל את התצרוכת לקילוואט-שעה מספר.

ההסבר: (1) החיבור לרשת המים הכללית; (2) המצוף לקבירת לחץ המים; (3) הצינור היעיל מים ללוד ולקולט; (4) הצינור המקשר את הדוד לקולט; (5) הקולט, העשוי צינור מתפתל על לוח מתכת שחור לשם קליטת חום מכסימלית; (6) מגן-הזכוכית מפני רוחות; (7) חומר הבידוד להגנת גב הקולט; (8) הצינור המבודד המוביל מים חמים ללוד; (9) ציפוי שכבת צמר-סלעים ליבידוד הדוד; (10) דוד האגירה המכיל 200 ליטר; (11) הצינור להספקת המים החמים לדירה.

פסוקי השבוע

- המזכיר הכללי של האו"ם דאג האמרשילר, בתשובה לכתב העולם הזה באו"ם דוד הרוביץ, על מכתב שדן בבעיות המדיניות השוטפות: "דבר אחד עלי להבטיח לך — לא אקריב את שלחתי הפנימית, ובמטרה להגן עליה אצמיד את עצמי למה שגנאה לי, עם כל הצניעות, כהתגלמות הצדק והיושר."
- ראש הממשלה דוד בן-גוריון, לעסקים במפא"י, שבאו לבקשו כי יתן תפקיד כלשהו לשר-החוק לשעבר משה שרת: "לא מעניין אותי, אתם יכולים לתת לו מה שאתם רוצים."
- ח"כ אחדות העבודה יצחק בן-אהרן, ברשומים מעצרת האו"ם: "הגוש האסייתי-אפריקאי שמש כיום לשון-המאזניים בארגון האומות המאוחדות — הוא מעין הפועל המזרחי של האו"ם."
- שר-האוצר לוי אשכול, לאחר ששר החינוך זלמן ארן טען בפניו כי יתן תקציב משרדו קוצץ ויצא בשן ועין: "יצאת לא בעין — אלא באין."
- ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון, בפתחת תערוכת עיסורי-התניך של מארק שאגאל במוזיאון תל-אביב: "פעם למדנו את התניך בפירוש שליג (שמואל לוי גוררון). מעתה נלמד תניך בפירוש שאגאל."
- שר-הדואר יוסף בורג על תלמידיו שעברו לאגודת-ישראל: "רבנים גדלתי ורוממתי, והם פשעו בי."
- שר-הפיתוח מרדכי בנטוב: "תחת להיות בן-חורג לאבות רבים, מוטב שאילת תהיה ליד-טיפוחיו של אבא אחדו"
- ח"כ חרות יוסף שופמן: "כשהממשלה מביאה חוק חדש להקלת עול חמסים, הדבר היחיד שאני בטוח בו הוא, שיגרום למסים חרשים."
- העיתונאי אורי קיסרי: "לא אגלה את אמריקה אם אגיד לכם שההשפעה האמריקאית בישראל הולכת וגדלה."
- היועץ המשפטי חיים כהן, בהשיבו בנאום התביעה בערעור על משפט קסטנר, על טענתה של קתרינה טנש, אם הצנחנית, שהעידה כי הפקידה של קסטנר קיבלה אותה בשעתו בזילזול: "כלום אפשר, למשל, לשפוט אותי על התנהגותה של הפקידה שלי?"
- המשורר אברהם שלונסקי, בערב ספרותי במועדון צוחא: "הסופר אוסקאר חיינד, שהתפרסם בשנינותו הרבה, היה דומה בעיני תמיד לאותו קלע היורה קודם את הצינים, מסמן אחר-כך סביבם את המטרות ומתפאר לבסוף בקליעותיו המדויקות, בעוד שגורג ברנארד שו היה ניגש כשבדיו אשפת הצינים אל מול קיר שעליו מסומנות מטרות רבות, יורה את כל חזיו, וכולם קולעים אל כל המטרות."
- ח"כ הפועל המזרחי מיכאל חזני, על המצב המדיני: "מצב זה מספק פירוש אסטואלי לפסוקים של חז"ל, קשים מוונותיו של אדם בקריעת ים-סוף — אם רצוננו לשמור על גישתנו ליס-סוף, ממילא חייבים אנו להסתפק בפתות מוונות."